

[Finansministeren.]

lån gældende regler overført til også at have gyldighed for den nye låneperiode.

Særlig om udelukkelsen af adgangen til at få obligationerne mortificeret ved dom eller erstattet i overensstemmelse med gældsbrevslovens regler skal jeg oplyse, at finansministeriet i tiden siden 1948 har modtaget et betydeligt antal anmeldelser om bortkomst af obligationer. For at afbøde obligationsejernes tab har man gennemført den ordning, at faldne præmier på bortkomne obligationer udbetales anmelderen efter forældelsesfristens udløb, dersom de ikke forinden er hævet. På tilsvarende vis vil anmelderne kunne få udbetalt obligationernes pålydende efter forældelsesfristens udløb. En sådan ordning vil også blive gennemført med hensyn til obligationer, der i den forlængede periode måtte bortkomme.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed

og

forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.

Valgt blev: *K. Axel Nielsen, Holger Eriksen, Andreas Hansen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Hans Rasmussen, Schrøder, Baunsgaard, Niels Andersen, Paabøl, Damsgaard, Heilesen, Justesen, Lorentzen, Aksel Møller, Ninn-Hansen og Carsten Raft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for udenrigsøkonomi og økonomiministeren af Per Hækkerup, Per Federspiel, Aksel Møller, Aage Fogh og Helge Madsen: („Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om forhandlingerne vedrørende de nordiske og europæiske markedsplaner?“).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Siden folketinget sidste gang — det

er netop i dag et år siden — drøftede de forskellige europæiske og nordiske markedsplaner, er der foregået en meget voldsom udvikling med hensyn til disse spørgsmål. De seks landes økonomiske union er blevet en kendsgerning, der trådte i kraft den 1. januar. Forhandlingerne omkring frihandelsområdet er blevet ført med meget stor intensitet, og også på det nordiske område er arbejdet blevet ført videre. Der har i offentligheden været stor interesse for disse spørgsmål, som har været genstand for megen omtale i pressen. Adskillige af de store erhvervsorganisationer har tilkendegivet deres synspunkt over for de foreliggende planer, og på denne baggrund har de fem demokratiske partier her i tinget syntes, det var rimeligt at stille en forespørgsel til den højtærede minister for udenrigsøkonomi og den højtærede økonomiminister, en forespørgsel, som vi har formuleret således:

Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om forhandlingerne vedrørende de nordiske og europæiske markedsplaner?

Ministeren for udenrigsøkonomi (Krag):

De europæiske markedsplaner rejser spørgsmålet om Danmarks fremtidige placering i Norden og i Europa. Disse spørgsmål er i deres oplæg rent økonomiske, drejer sig om produktion og afsætning, handel og valuta. I følge med de økonomiske problemer rejser sig imidlertid en lang række udenrigspolitiske og kulturelle spørgsmål. Den afgørelse, vi til sin tid skal træffe, vil påvirke nationens liv i lang tid fremover og på mange måder. Dette understreger markedsplanernes fundamentale vigtighed for os. I den redegørelse, jeg skal aflægge, ser jeg det imidlertid ikke som min opgave at beskæftige mig med de politiske eller de kulturelle virkninger; jeg vil begrænse mig til problemets økonomiske sider.

I kraft af vort lands økonomiske struktur må vi principielt være tilhængere af så fri en handel som muligt. Dette gælder ikke blot i Europa, men hele kloden over. Det hører til lyspunkterne i handelsudviklingen efter krigen, at vor afsætning til områderne uden for Europa er vokset meget kraftigt. Mens vor samlede eksport til de oversøiske lande i 1939 udgjorde 10 pct. af hele vor udførsel, er den i 1957 steget fra 10 til